

200705326/1.

Datum uitspraak: 26 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/48417 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 25 juni 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juni 2007, verzonden op 3 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Bij brief van 14 augustus 2007, bij de Raad van State binnengekomen op dezelfde dag, heeft appellant het hoger beroep aangevuld.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover de brief van 14 augustus 2007 niet slechts een herhaling van het hoger-beroepschrift inhoudt en appellant heeft beoogd aanvullende grieven voor te dragen, kan deze brief niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken, reeds omdat hij na ommekomst van de termijn voor het instellen van het hoger beroep is ingediend.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

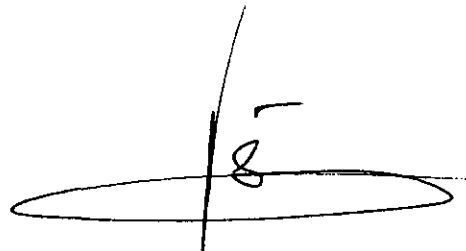
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 september 2007

282-501.

Verzonden: 26 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

S/11/017 - 2 v.l. -
- Eiken leus

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer Groningen, Vreemdelingenkamer

Zaaknr. Awb 06/48417

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. H.J. van Balen, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M. van der Salm, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 17 maart 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van
7 september 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 4 oktober 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde
beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank
toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden
en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken.
Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 12 juni 2006.
Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. De
vertegenwoordigster van verweerder is met kennisgeving niet verschenen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 9 september 2001, een aanvraag ingediend om
toelating als vluchteling. Bij beschikking van 14 maart 2003 heeft verweerder deze aanvraag

Zaaknummer: Awb 06/48417

blad 2

afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, heeft bij uitspraak van 28 april 2004 het hiertegen gerichte beroep van 10 april 2003 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 15 september 2004 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) voormelde uitspraak van 28 april 2004 bevestigd. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 9 september 2001 onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft eiser op 4 maart 2005 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 9 maart 2005 is afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, heeft bij uitspraak van 31 maart 2005 het hiertegen gerichte beroep van 9 maart 2005 ongegrond verklaard. Daarmee is ook de beslissing op de aanvraag van 4 maart 2005 onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft eiser op 17 maart 2006 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 7 september 2006 is afgewezen. Deze beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.2. Eiser heeft aan zijn herhaalde aanvraag van 17 maart 2006 het volgende ten grondslag gelegd. Eiser heeft aangegeven dat hij inmiddels beschikt over een document dat zijn asielaansluiting onderbouwd. Eiser heeft verklaard dat hij uit vrees voor leden van de Mangalstam Afghanistan is ontvlucht. Eisers broer werkte voor de regering van Najibullah en heeft in die hoedanigheid twee leden van de Mangalstam gearresteerd, die later zijn verdwenen. De familieleden van deze personen hebben ten tijde van het regime van de Taliban de hulp van de Taliban ingeroepen. De broer van eiser is vervolgens spoorloos verdwenen, waarna eiser vreesde ook te worden opgepakt. Eiser heeft in 2005 contact opgenomen met mensen uit zijn woonplaats in Afghanistan en hen gevraagd in welke situatie eiser zou komen te verkeren bij terugkeer naar zijn woonplaats. Deze mensen hebben toen een verzoekschrift ingediend bij het districtshoofd en de raad van stamoudsten van het district Said Karam ter bevestiging van de identiteit van eiser en van de problemen die eiser zal ondervinden bij terugkeer in zijn woonplaats. Dit verzoekschrift is op 15 juni 2005 door de raad van stamoudsten en op 29 november 2005 door het districtshoofd behandeld, waarna een schriftelijke verklaring is afgegeven, welke nu door eiser is overgelegd. In de verklaring wordt bevestigd dat eiser afkomstig is uit het dorp in de gemeente dat eiser daar een erg sterke tegenstander heeft die zich op hem wil wreken en dat eiser daarom niet kan terugkeren.

2.3. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb om de navolgende redenen afgewezen. Verweerder ziet in hetgeen is aangevoerd geen aanleiding om de eerdere onherroepelijk geworden beslissing te herzien. Verweerder heeft daartoe onder meer overwogen dat uit de overgelegde verklaring niet blijkt van welke zijde eiser te vrezen zou hebben voor wraak. Voorts is niet gebleken dat de verklaring afkomstig is van een objectieve, verifieerbare bron, nu niet vast staat wie de personen zijn die in de verklaring worden genoemd. Eiser heeft aangegeven dat de verklaring is opgesteld namens het gezin van eiser. Ook in die zin kan de overgelegde verklaring niet worden beschouwd als afkomstig van een objectieve bron van informatie. Verweerder heeft nog aangevoerd dat de overgelegde verklaring is onderzocht door het Bureau Documenten van de IND. In de verklaring van onderzoek van 7 april 2006 van dit bureau is geconcludeerd dat wegens het ontbreken van voldoende betrouwbaar referentiemateriaal en het ontbreken van algemene echtheidskenmerken niet met voldoende zekerheid een uitspraak kan worden gedaan over de echtheid van de overgelegde verklaring. Verder is door eiser niets aangevoerd dat niet al eerder door verweerder is beoordeeld.

Zaaknummer: Awb 06/48417

blad 3

2.4. Eiser heeft gesteld dat hetgeen hij heeft aangevoerd verweerder aanleiding had moeten geven de eerder genomen beslissing te herzien. Eiser is van mening dat hij feiten en omstandigheden heeft aangevoerd als bedoeld in artikel 4:6 Awb die niet eerder bij de besluitvorming zijn betrokken dan wel hadden kunnen worden betrokken. Uit de overgelegde verklaring, opgesteld door hooggeplaatste lieden in het dorp waar eiser vandaan komt, blijkt dat het voor eiser niet veilig is om terug te keren. De stamoudsten en het districtshoofd, genoemd in de verklaring, dienen beschouwd te worden als een even objectieve bron als burgemeester en wethouders of een gemeenteraad in Nederland. Het moge duidelijk zijn dat met de in de verklaring genoemde erg sterke tegenstander bedoeld wordt op de leden van de Mangalstam. Eiser heeft in dit verband nog gewezen op de banden tussen de Mangalstam en de Taliban en de inmiddels weer groeiende macht van de Taliban. Dit zal ook de reden zijn geweest dat in de verklaring in voorzichtige bewoordingen de risico's voor eiser zijn aangegeven. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn standpunt in beroep nog een duplicaat van zijn Afghaanse identiteitskaart overgelegd en enige stukken waaruit blijkt van vetes tussen de Totakhel (de stam waar eiser toe behoort) en de Mangal, waaruit blijkt van het bestaan van traditionele Jirga's oftewel raden van stamoudsten en waaruit blijkt van de macht van de Mangal.

Beoordeling van het beroep

2.5. Met de uitspraak van 9 maart 2005 van deze rechtbank is in rechte vast komen te staan dat eiser niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar Afghanistan geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die maken dat eiser een verblijfsvergunning verleend zou moeten worden. De aanvraag van eiser van 17 maart 2006, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000. Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder herhaalde aanvraag verstaan een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.6. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.7. Ter beoordeling aan de rechtbank staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de ABRS, slechts of eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag van 17 maart 2006 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de reeds onaanastbare beschikking van 14 maart 2003. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hiaraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog wordt aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan

Zaaknummer: Awb 06/48417

blad 4

het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. De rechtbank is daarom van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat uit de door eiser ter ondersteuning van zijn onderhavige asielaanvraag overgelegde stukken niet blijkt van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.9. De rechtbank overweegt daartoe allereerst dat de echtheid van de door eiser overgelegde verklaring niet is komen vast te staan. Op verzoek van verweerder heeft het Bureau Documenten van de IND de overgelegde verklaring onderzocht. Dit bureau heeft geconcludeerd dat wegens het ontbreken van voldoende betrouwbaar referentiemateriaal en het ontbreken van algemene echtheidskenmerken niet met voldoende zekerheid een uitspraak kan worden gedaan over de echtheid van de overgelegde verklaring. Dat het op de weg van verweerder ligt in een dergelijke situatie nader onderzoek te verrichten, zoals door eiser ter zitting is aangevoerd, volgt de rechtbank, gezien in het licht van het bepaalde in de artikelen 4:6, eerste lid, van de Awb en artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, niet.

De rechtbank overweegt voorts dat haar niet anders is gebleken dan dat de overgelegde verklaring is opgesteld op verzoek van de familie van eiser. Dat de overgelegde verklaring om die reden niet kan worden beschouwd als een niet objectief verifieerbaar document is door eiser onvoldoende betwist. Ten slotte overweegt de rechtbank dat uit de overgelegde verklaring onvoldoende duidelijk wordt dat eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst heeft te vrezen voor wraak van leden van de Mangalstam. De reden die eiser heeft gegeven voor het feit dat in de overgelegde verklaring in vage bewoordingen wordt gesproken over het risico dat eiser loopt bij terugkeer naar zijn land van herkomst overtuigt de rechtbank niet.

2.10. Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb de aanvraag van eiser afgewezen.

2.11. Dat het door verweerder overgelegde verweerschrift buiten beschouwing dient te worden gelaten, omdat het te laat is ingediend, zoals eiser ter zitting nog heeft aangevoerd, volgt de rechtbank niet. Allereerst is de rechtbank niet gebleken dat het verweerschrift te laat is ingediend. Voorts heeft eiser ruimschoots de gelegenheid gehad op het verweerschrift te reageren. De rechtbank is dan ook niet gebleken dat eiser door het te laat indienen van het verweerschrift in zijn belangen is geschaad.

2.12. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

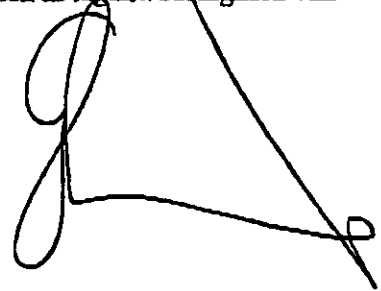
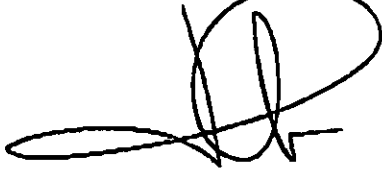
Zaaknummer: Awb 06/48417

blad.5

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 25 juni 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

25 JUL 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

27. JUL. 2007 13:58 V. BALEN ADVOCATEN
ADVOCATENBUREAU VAN BALEN
Per 24 juni 2005 Aweg 19, 9718 CV fax 050 - 3138202
post uitsluitend: Postbus 1068 E-mail: H.J.vanBalen@gmail.nl
9701 BB Groningen, 27 juli 2007

NO. 464 P. 1/19
Mr H.J. van Balen,
advocaat en procureur
lid van de Vereniging
van Letselschade Advocaten
Tel. 050 - 3142800

Inz: M./IND AC.HB.NwFeit.RvSt
Uw Ref: INDnr 0109.09.4006 V

Fax 070-3651380

a.a. Fax 0316-741880 en 038-4609152

Raad van State afd Bestuursrechtspraak
Den Haag

IND UPV mr drs J.P.M. Wuite
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE

RAAD VAN STATE	
4682	INGEKOMEN
B 27 JUL 2007	
ZAAKNR.	05326
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Fax 013-5326846/114/802
Fax 076-5039582 via VVN

a.a.

AZC Gen. De Bonsweg 1
5363 ST GRAVE
nu HvB Tilburg

REEDS DOORGEFAXT

VoVo-verzoek en Hoger Beroep tegen de uitspraken dd 3-7-07 van de Rechtbank te Groningen inz VoVo en Beroep tegen IND's afwijzing verzonden 8-9-06 van de herhaalde asielaanvraag

van geb Afghaan, i.c. gekozen woonplaats tot dit Hoger Beroep en VoVo-verzoek bepaaldelijk gevolmachtigd advocaat mr H.J. van Balen.

Verwijzend naar de nummering van de uitspraken, m.n. in beroep:

Ad 2.5 Grief 1: De afwijzing a quo in beroep miskent in 2.5 dat de eerdere uitspraak van 9-3-05 enkel reikt tot een conclusie over de tot dan bekende feiten en bewijzen. Met nieuwe feiten en voor de IND "voortschrijdend inzicht" kan anders worden geoordeeld.

Ad 2.8-2.9 Grief 2: Ten onrechte en met verdragsrechtelijk onjuiste maatstaven oordelen IND en rechter dat de echtheid van de overgelegde nieuwe verklaring van de plaatselijke Afghaanse stamoudsten en overheid niet is komen vast te staan. Maatstaf krachtens het Vluchtelingenverdrag en VN-Handbook is, -kort gezegd-: de asielzoeker behoort feiten, argumenten en zo mogelijk bewijs aan te dragen en aannemelijk te maken. Dan heeft de overheid een onderzoeksplicht en behoort deze de asielzoeker het voordeel van de twijfel te geven.

Appellant voldeed aan zijn vereisten, de politiek en etnisch gemotiveerde levensgevaarlijke wraakdreiging – schriftelijk gestaafd- en heel gebruikelijk in Afghanistan- aannemelijk te maken; de IND niet, en m.n. onderzocht en motiveerden IND en rechtbank onvoldoende.

De Rb A'dam 14-3-06 06-9445 verklaarde na een brief van wijkraad en imam een beroep gegrond. Als het Ministerie bescheiden kan onderzoeken, en de verklaringen van de asielzoeker over de verkrijgingswijze samenhangend en aannemelijk zijn, kunnen er 4.6-nova zijn.

Zelfs de ISAF werkt in een groot, en m.n. dit deel van Afghanistan samen met zulke raden van dorpsoudsten, temeer waar de officiële formele overheidsstructuren onvoldoende functioneren, of macht hebben. Deze raden moeten dus als de facto-overheid worden aangemerkt.

Ad 2.8 – Grief 3: Ten onrechte hanteren IND en rechter tegenover de asielzoeker een maatstaf en eis van een soort civielrechtelijke bewijsvoering, in tegenstelling tot de in Grief 2 vermelde verdragsrechtelijke verdeling van stelplicht, onderzoek en bewijslast, en achten zij

- het ontbreken van voldoende referentiemateriaal inz de overgelegde verklaring van de plaatselijke Loyajirga, voldoende onderbouwing om zonder een nader onderzoek de echtheid van de verklaring quasi civielrechtelijk onbewezen te verklaren. Toelichting: verklaringen van een plaatselijke Loya jirga komen zo weinig voor, dat uit het ontbreken van voldoende vergelijkingsmateriaal redelijkerwijs niet volgt dat de echtheid niet kan worden vastgesteld, en de verklaring bij voorbaat onaannemelijk zou zijn,

- in het licht van de in Grief 2 voornoemde verdragsrechtelijke verdeling van stelplicht, onderzoek en bewijslast, ongemotiveerd nader onderzoek onnodig en bij voorbaat de echtheid quasi civielrechtelijk onbewezen. De IND heeft verdragsrechtelijk een onderzoeksplicht. Bij nalaten van onderzoek kan de IND alles onvoldoende zeker verklaren.

Ad 2.9 Grief 4: Ten onrechte onderscheiden IND en rechtbank niet tussen het verzoek van de belanghebbende en de gelding van een verklaring van de plaatselijke overheidspersonen, en schendt de

27. JUL. 2007, 13:58, oornoer V. BALEN, ADVOCATEN, NO. 464 P. 2/19
jke bewijslastverdeling. Toelichting door een voorbeeld: bescheiden zoals paspoort, rijbewijs, vergunningen, worden alleen op verzoek van een belanghebbende afgegeven door een overheidsinstelling. Daaruit volgt niet dat deze op verzoek verstrekte bescheiden "dus" geen objectief verifieerbaar document zijn. Het gezag en de rechtskracht van deze bescheiden steunt op het gezag van de overheidsinstelling; niet op dat van de verzoekend belanghebbende. IND en rechtbank verwartten dit onderscheid, en motiveren hun betwisting onvoldoende. De IND behoort verdragsrechtelijk de overgelegde overheidsverklaring te onderzoeken.

Ad 2.9 Grief 5: Ten onrechte en in strijd met voornoemde verdragsrechtelijke bewijslastverdeling achten IND en rechtbank de vrees voor levensgevaarlijke, politiek en etnisch gemotiveerde wraak door de Mangal-stam -gebruikelijk in Afghanistan en schriftelijk gestaafd door een verklaring + algemeen bekende bronnen- onvoldoende duidelijk en overtuigend. Toelichting: blijkens ook de ondersteunende Landeninfo moet zo'n plaatselijke Loya jirga, waarvan ook Mangal-stamoudste(n) deel uitmaakt/ken, naar ter plaatse geldende zede eenstemmig beslissen. De Mangal zal niet van harte meewerken aan gedetailleerde expliciete verklaringen, en alle stamoudsten en overheidspersonen zullen geen andere stam, en al helemaal niet de met de Mangal verbonden en in macht groeiende Taliban tegen zich in het harnas durven jagen door krasse expliciete verklaringen. Dit is levensgevaarlijk in een gewelddadige burgeroorlogssituatie, waarin krachtsverhoudingen plotseling kunnen omslaan en wraak diepgeworteld gebruik is. Voorzichtige compromisbewoordingen zijn niet onaannemelijk. IND en rechtbank behoren verdragsrechtelijk het voordeel van evt twijfel te geven, en in dat geval nader te onderzoeken.

Ad 2.11 Grief 6: Ten onrechte heeft de rechtbank van IND's op 31-5-07 16.33u toefaxt Verweer gemeend dat eiser niet in zijn verdediging zou zijn geschaad. Het verweer dd 31-5-07 is niet tenminste 2 weken vóór de zitting dd 12-6-07 toegezonden. Die 2 weken-termijn is een belangrijke rechtsbeschermingswaarborg. De termijn voor evt inzending van nadere stukken door eiser is 10 dagen. Daarom worden afspraken ter doorbespreking van het van de IND tenminste 14 dagen vóór de zitting te ontvangen verweer zoveel mogelijk op 12 dagen vóór de zitting gepland, om ook evt nadere stukken te kunnen indienen. I.c. kwam IND's verweer pas ná bespreking met de asielzoeker. De grote schaarste van tolken Pashtun en afstand tussen AZC-Etten-Leur/Grave en advocaat in Groningen maakte een tijdige doorspreking van het verweer i.c. onmogelijk.

Eiser is daardoor geschaad in zijn mogelijkheid in verdediging. Voorts schendt de rechtbank het gelijkheids- en eerlijk proces-beginsel. Bij bezwaar van de IND tegen zelfs kleinere termijnoverschrijding door een asielzoeker pleegt de rechtbank betwiste stukken te weigeren. De rechtbank meet hierin met 2 maten, zoals inz termijnen veel voorkomt.

Ad 2.2-2.4 VoVo Grief 7: Ten onrechte acht de rechtbank het VoVo-verzoek kennelijk ongegrond. De IND nam al 25-6-07, de dag van de uitspraken maar 8 dagen vóór de verzending daarvan, appellant in vreemdelingenbewaring ter uitzetting, zich beroepend op het ontbreken van schorsende werking en rechtmatig verblijf. Appellant heeft recht en belang bij een Voorlopige Voorziening om op z'n minst gedurende de behandeling tot in hoogste aanleg in NL te mogen blijven.

Ad 2.4-2.10 Grief 8: Ten onrechte laten rechtbank en IND inhoudelijke overwegingen en beslissingen na op de 15-3-07 ingezonden wezenlijke overheidsverklaring (met vertaling) van de plaatselijke overheid dd 13-2-07 nr 895773, maar beperken zich enkel tot de maart 2006 overgelegde verklaring dd 29-11-05 nr 220481. Dit is een wezenlijk motiverings- en beslissingsgebrek, dat tot vernietiging moet leiden.

Appellant biedt een onpartijdig echtheidsonderzoek aan door Dr Yahya Wardak van de Internationale Weiterbildung und Entwicklung GmbH aan, en behoudt zich aanvulling voor.

Volgens de rechtbank A'dam o.a. 2004-09-07 03-52179 en 2006-04-03 05-39004 blijkt uit IND's werkinstructie 270B dat ook kopieën kunnen worden onderzocht.

Ad 2.10-12 Grief 9: Ten onrechte wijzen rechtbank en IND beroep, asielverzoek en VoVo en de gevraagde kostenveroordeling van de IND af.

Appellant handhaaft zijn Toelichting dd 12-6-07 en eerdere stukken, met verbetering van typfouten: IND's verweer dd 31-5-07 gefaxt 16.33u is te laat: niet 2 weken voor de zitting op 12-6-07, en kwam na de

Op dit verweer dient geen acht te worden geslagen: de IND is er zeer op gebrand om asielzoekers op elke termijnoverschrijding te pakken, met ernstige gevolgen van dien, maar meet voor zichzelf met 2 maten. Cliënt werd daardoor geschaad: een tolk Pashtun is nauwelijks op korte termijn te krijgen voor een bespreking met cliënt in Eften-Leur.

Subsidiar: nieuw feit is een bevestiging door dorpsoudsten, een soort Loya jirga en districtshoofd. Pas na het verdrijven van de Taliban gingen Loya jirga's weer functioneren, en kwamen er meer verbindingen op gang via wegen, fax en post, en kon cliënt een verklaring krijgen. Eerder had hij een verklaring alleen per fax gekregen. De bevestiging per post kwam nooit aan. Dit was overmacht voor cliënt. Hij kon niet eerder bewijs krijgen tgv de gewelddadige wanorde en het gebrek aan verbindingen in Afghanistan.

BuiZa kan de verklaring van het districtshoofd en de Loya jirga-leden van de uitspraak verifiëren, zoals BuiZa ook de ziekenhuisopname van zijn vrouw in verifieerde, ook als BuiZa niet veel soortgelijke documenten heeft. IND's verweer verwacht dat het verzoek via op verzoek van eisers gezin niet hetzelfde is als de bron van het bericht: de algemene bekendheid in de omgeving van de levensgevaarlijke wraakdreiging van leden van de machtige Mangal-stam. Dit is een zeer relevant bewijs, ondersteund door de april-mei 07 toegezonden objectieve bronnen, van cliënt's consistent vluchtverhaal.

Eiser heeft een bijzonder belang bij toewijzing van de VoVo: daardoor mag hij weer werken om geld te verdienen om zijn ernstig zieke vrouw in Pakistan te kunnen bezoeken en haar geneesmiddelen en ziekenhuisbehandeling te kunnen betalen.

SLOTSOM: tot toewijzing van VoVo en Beroep, subsidiair op z'n minst van de VoVo, en, indien het Beroep niet aanstonds gegrond verklaard zou worden: aanhouding in afwachting van verifiëring door BuiZa.

Hij handhaaft: AANVULLING dd 31 mei 2007:

Bijgaand: - BuiZa's lp-verlening voor bezoek aan- - na BuiZa's verifiëring van ziekenhuisopname in Pakistan van - zijn vrouw, gevlucht naar Pakistan,
- aan IND origineel, voor onderzoek, aan rechtbank kopie van de eerder ingezonden 2^e verklaring van vervolging, + verzendenvolop,
- kopie van Taskeraduplikaat. Voorzover IND na presentatie aan de Afghaanse konsul nog zou twijfelen aan identiteit, biedt hij aan per omgaande het origineel in te zenden ter verifiëring.

AANVULLING dd 3 april 2007: Bijgaande objectieve bronnen-inlichtingen bevestigen consistente vluchtredenen:

- gewapende vetes tussen de Totakhel en nabuurstammen, m.n. de Mangal, het platbranden van huizen,
- het bestaan van traditionele Jirga's: raden van stamoudsten. verklaring is ondertekend door een consensus van stamoudsten van 3 stammen, ook de bedreigende Mangal. Dat verklaart het eufemistisch taalgebruik, dat zijn vijanden zeer sterk zijn en hij ingeval van terugkeer in levensgevaar verkeert.
- Zijn vijanden, de Mangal, hebben een sterke gewapende macht en sluiten wisselende allianties: gingen mee met de Noordelijke Alliantie, maar lieten Osama Bin Laden en de Al Qaïda strijders ontsnappen naar de buurgemeente

De centrale overheid heeft in zijn provincie buiten de hoofdstad waar de gouverneur is vermoord door de Taliban, niets te zeggen. De hoofdstad zelf was 2 x gewapend veroverd, de laatste keer door de Mangal, inzet van zeer bloedige strijd tussen de rivaliserende groepen.

AANVULLING dd 15 maart 2007: - legt over: Duplicaat van identiteitskaart, en de vraag van een dorpsvertegenwoordiger aan het hoofd van het district Said Karam, te bevestigen, dat niet meer veilig kan wonen in zijn dorp van oorsprong, en bevestiging door de ouderen van de raad van stammen (wijkhoofden in de provincie, dat ze goed kennen en het voor hem daar niet veilig achten, met handtekening en stempel.

Dit bevestigt eens te meer zijn gegronde vervolgingsvrees, en het risico van onmenselijke behandeling.

AANVULLENDE GRONDEN dd 31-10-06: In antwoord op IND's tegenwerping wie, in welke rollenfunctie de verklaring schreef: het stamhoofd vroeg het districtskantoor of dit cliënt

27 JUL 2007 13:59 V. BALEN ADVOCATEN is vergelijkbaar met een gemeente NO. 464 slijk P. 4/19 over
van paar dorpen. De rol en functie van het districtshoofd is de hoofd van de plaatselijke overheidsinstantie,
enigszins te vergelijken met een burgemeester; hoofd van het plaatselijk bestuur.

De handtekeningen en namen zijn bevestigd door de gouverneur van de provincie

Deze is mits september 2006 bij een zelfmoordaanslag in vermoord en de volgende dag begraven in
Bij deze begrafenisplechtigheid is ook weer een zelfmoordaanslag gepleegd.

Op IND's tegenwerping, dat niet duidelijk zou zijn van wie de wraakdreiging uitgaat: die vijanden zijn leden
van de Mangal-stam. Deze hadden, toen de Taliban ook openlijk aan de macht was, veel macht, en nu bij
een groeiende invloed van de Taliban, weer opnieuw. De overgelegde brief onderbouwt dit gevaar, dat tot
deze asielaanvraag noopt. De groeiende macht van de Taliban is ook weer een nieuwe omstandigheid.

wijst nog eens op de begrijpelijkerwijs noodzakelijk voorzichtige bewoordingen van de
gevaarsdreiging. Deze noodzaak blijkt wel uit voornoemde zelfdodingsaanslagen.

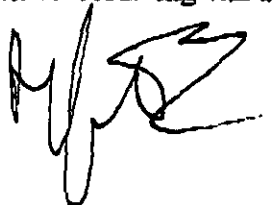
handhaaft: Van belang is alleen, of het nieuw bewijsstuk een gegronde vrees voor vervolgings-
gevaar aannemelijk maakt. Voor die omgeving in Afghanistan en cliënt is duidelijk: voor de Mangalstam,
die verbonden is aan de Taliban. Daarbij dient de IND te bedenken, dat er verder oplopend
oorlogsgeweld is en machtstoename van de Taliban. Volgens de NLse minister van Defensie is er nu méér
dan een voorjaarsoffensief alleen. Mogelijk zouden de stamoudsten en districtshoofd, in het zicht van
toenemende Taliban-dreiging, zichzelf in gevaar kunnen brengen als zij al te duidelijke uitspraken doen over
gevaarsdreiging, welke als stellingname zou kunnen worden uitgelegd. Een verklaring van districtshoofd
en stamoudsten, die bekend zijn in het gebied, zijn een even objectieve bron als bijvoorbeeld een IND-hoofd
of B&W en gemeenteraad van Zevenaar, al is dat minder bekend in Afghanistan.

De onderhavige nieuwe verklaring is voldoende nieuw bewijs in samenhang met zijn vluchtverhaal, dat er
op z'n minst gerede twijfel mogelijk is of hij gegrond vreest voor vervolging door de toenemende
gewelddadige invloed van zijn vijanden, verbonden aan de Taliban.

Krachtens Vluchtelingenverdrag en 3 EVRM behoort de IND dan een asiel-vtv te geven. Maatstaf is:
voornoemde gerede twijfel; niet een volledig kant en klaar bewijs, dat in de onderhavige omstandigheden
waarschijnlijk niet mag worden gevraagd.

SLOTSOM: tot vernietiging van voornoemde afwijzingen verzonden 3-7-07 en 8-9-06, doch verlening van
asiel/vtv en toestemming de behandeling van deze aanvraag in NL af te wachten, met verbod aan de IND
van verwijdering uit NL doch voorlopige toelating tot in hoogste aanleg op het asiel/vtv-verzoek dd 16-3-06
zal zijn beslist, en veroordeling van de IND in de proceskosten van alle instanties.

H.J. van Balen

Aansprakelijkheid is beperkt tot de dekking van de beroepsaansprakelijkheidsverzekering in het desbetroffend geval. Het kantoor is niet
aansprakelijk voor tekortkomingen van ingeschakelde derden. Dossiers worden na 7 jaar vernietigd.

Voor ons incassowerk geldt het incassotarief; voor het overige het laatste uurtarief van curatorsalaris bij de Rechtbank Groningen; per 1-1-2007
176,- Euro, geïndexeerd en met aanpassingsfactoren naar specialisme, belang en draagkracht.